

J: 20 Marts 07

Kjære Grieg!

Imellem de mange
Mennesker som idag om-
gav Dig, kunde jeg ikke
rigtig faa Dig takket for
de to Timers vidunderlig
dejlige Indhold!

Om Du og Nina altid
havde været mig fremmede
Mennesker, saa ved jeg
jo, at jeg naturligvis dog
havde elsket Din Musik lige
vovet, som jeg elsker Schumann

af Schubert o. s. v., men nu
er I selv og Jønes Musik, og
mine Barndoms og Ungdoms
erindringer, og særlig Minnet
om Tader saadan viklet ind
i hinanden, at det er som
at bre mit Liv om igjen,
naar jeg hører noget af Dig.
Jeg synes jeg havde Tader
ved Liden af mig hele Tiden,
og det var baade smertefuldt
og frydefuldt! -

Der strømmede ind mod mig
i Din Musik Duften af
den Tid, da I begge var unge
og fuld af Mod og Glæde og
Begejstring, med Lommerne
fulde af Løve som I øste af
med begge Hænder! -

Jeg synes ikke just at Faders og
Din Musik ligner hinanden,
og dog er den som fra samme
Tid. Formen og den dybe Om-
bred og det "liflige" Vinge-
slag hvor I fælles. Kan Du
beskæftige at "lifligt" var et Ord
Fader holdt saameget af og of-
te brugte. Vingeslaget" hvor de
senge ikke mere, saadan Mus-
sik som Din "liflige" Koncert
skrives ikke af den nye Skat.

Jeg ~~elskede~~
Fader saa højt mens han
levede, at Du ikke maa ven-
dre Dig over at Minnet
om ham tager saa stor
Plads i alt hvad hører og ser.

Jeg ved ikke hvad der har
været imellem Dig og Tader
i de sidste Aar af hans
Liv, han har aldrig nævnt
det for mig, men for mig
staar Du altid som Taders
gamle Ven, ^{som jeg tror Du er den Dag idag} og til dem som
har holdt af Tader er jeg knyttet
med sterke Bænd. —

Tak for alle de skjønne og rige
Minde der er knyttet til Dig
og Nina lige fra min Barndom,
tak for Koncerterne igaar
der vakte dem saa bevende
op igjen.

Eders heng.

Elisabeth Rosenberg